

Zilele „Ușilor deschise“

● 26 iunie. La Academia de Teatru și Film, Facultatea de Teatru își deschide ușile pentru a treia oară – după doi ani de întrerupere – pentru a se arăta și a fi văzută.

● Întâlnirea-audiție oferă publicului șansa de a surprinde un stadiu al formării viitorilor oameni de teatru.

● Organizatori sunt teatrologii anului II, care învață să fie manageri, să promoveze o manifestare teatrală pe drumul ei de la publicitate și sponsori, la aplauze și felicitări.

● Ies la rampă cei mai buni studenți ai secțiilor Actorie (clasele profesorilor Olga Tudorache, Florin Zamfirescu, Sanda Manu, Grigore Gonța), Actorie-Păpuși-Marionete (clasele profesoarelor Brândușa Zaița Silvestru și Dorina Tănăsescu), Regie (clasele profesorilor Tudor Mărăscu, Alexa Visarion, Valeriu Moiescu, Cătălina Buzoianu), Coregrafie (secție condusă de profesorii Raluca Ianegic și Sergiu Anghel) și studenta anului II teatrologie, Chris Simion, cu spectacolul pe text propriu **Disperarea de a fi**, montat pe scena Naționalului bucareștean.

● Ambianța în care se desfășoară itinerarul „Zilelor” este spațiul facultății, devenit cu mult mai plăcut datorită imaginației scenografice a lui Ovidiu Buta – student în anul I la Facultatea de Film și talentat designer – care a cucerit asistența.

● Au fost trei zile fierbinți, în care publicul s-a împotrivit tenace zăpușelii, dar a alergat bucuros de la o clasă la alta, sorbind în treacăt ness-uri, Cola ori festiva șampanie. A comparat metode de lucru, a aplaudat cu entuziasm reușitele și a încurajat conjuncturalele și timidele înfrângeri. Dar mai ales i-a admirat pe studenți, a căror însuflețire și dragoste de teatru au convins.

● Am închis împreună ușile, fără a încuia însă dincolo de ele valoarea confirmată a artiștilor de mâine.

Teoreticienilor li s-a reproșat dintotdeauna mina detașată; gustă izbânda ori notează eșecul fără a fi participat la îndelunga și istovitoare perioadă de construcție.

Ca teatrolog, „Ușile deschise” m-au proiectat subit din sală, dintre

spectatori, direct pe scândură, sub reflectoare. În urmă cu o vreme, adulmecam doar izul „facerii”, dorindu-mi, totuși, ca primul țipăt al noului-născut să se audă și datorită mie. Acum, am fost o parte din trupă.

Drumul cel mai lung este mereu cel din spatele cortinei până la rampă. Parcurgându-l, mi-am confirmat că numai lucrând împreună cu ceilalți se face teatru adevărat. Cu cât echipa e mai omogenă, cu atât produsul final câștigă în consistență. Astfel, am trăit cu toții sentimentul de minusculă comunitate, unde a căpăta priceperea conviețuirii inter-umane este esențial. Din faza de concepție a „Ușilor deschise” și până la aplauze, fiecare (actor, impresar, regizor, coregraf, teatrolog) a avut rolul său și s-a făcut indispensabil acolo. Atual festivalului a fost evoluția succesivă – și nu separată ori fragmentară – a producțiilor promițătoare realizate de studenți încă neformați din punct de vedere artistic; o parte, luau abia acum contact cu publicul. Fiecare dintre cele trei zile a avut favoriții ei. Aceștia au arătat că își iau pe deplin în serios viitoarea meserie, lucru ușor de constatat în calitatea receptării. Un creator își tratează – la început de drum – cu neîncredere asistența; supralicitează relația cu ea prin speculații intelectualiste sau se menține în defensivă, reticent. Nu a fost cazul studenților la Regie, dintre care au excelat – prin inventivitate și spirit riguros – mai ales Dan Vasile cu **Oamenii cavernelor** de W. Saroyan și Andreea Vălean cu **Emigranții** de S. Mrožek (anul I, clasa profesor Tudor Mărăscu), Răzvan Săvescu cu **Pescărușul** de A. P. Cehov și Radu Nlchifor cu **O noapte furtunoasă** de I. L. Caragiale (anul II, clasa profesor Alexa Visarion) și Puiu Șerban (anul III, clasa profesor Valeriu Moiescu), care a adus în fața publicului **Chinezii** de Michael Frayn.

Actoria s-a lovit pe alocuri de impasul canicului. **Acul cumetrei Gurton** (anul III, clasa profesor Sanda Manu) a stărnit însă îndreptățite aplauze și hohote de râs. Interesul spectatorilor s-a concentrat și asupra studiului de realism psihologic din dramaturgia lui M. Gorki (anul I, clasa profesor Florin Zamfirescu). Nu mai

puțin au atras atenția exercițiile pe texte contemporane și clasice – Pinter, Delaney și Davila – ale clasei profesoarei Olga Tudorache; metoda sa pedagogică a luat în considerație complexitatea structurală a caracterelor. Proba a fost dificilă pentru cele două grupe de anul I, dar implicarea maximă în viața interioară a personajelor a suplinit lipsa experienței. Viitorii actori ai anului III, conduși de profesorul Grigore Gonța și de conferențiarul universitar Alexandru Lazăr, și-au arătat disponibilitatea atât pentru nuanțarea psihologică a personajelor caragialiene, cât și pentru dramatismul lui Pinter. Succesul la Păpuși-Marionete a aparținut ambelor secții (clasele profesoarelor Brândușa Zaița Silvestru și Dorina Tănăsescu). Laurii au fost culeși în aceeași măsură de „commedia dell'arte” a anului II, îndrumat de Sandu Mihai Gruia. Producțiile coregrafice – urmărite de ochiul vigilent al profesorilor Raluca Ianegic și Sergiu Anghel – au demonstrat că e nevoie de o elită în domeniu, care să dea spectatori pe măsura sensibilității artistice a studenților. Cei prezenți au remarcat talentul tinerilor, irezistibil grație unei foarte speciale bucurii de a face teatru. Au avut spontaneitatea să-și dezvelească atât micile stângăcii cât și marile sclipiri care durează – ca orice minune – o clipă, dar vădesc ceasurile de trudă.

Fervoarea aceasta unică va fi mai târziu diluată de rutină ori blazare, dar faptul că am fost martori ai materializării ei este un imens privilegiu. Dintre studenții de acum se recrutează viitoarele „promoții de aur”. De aceea, confruntarea vârfurilor valorice ale unei generații – în spațiu universitar – este un mare folos pentru aceasta; cu atât mai mult cu cât totul se oferă judecății critice a publicului, chemat să intuiască destine. A avut ocazia să o facă fățiș, neted, la lumina zilei. Pentru receptorii artei noastre (și nu numai), ușile vor rămâne, și de aici înainte, deschise.

MIRONA HĂRĂBOR

Director „Zilele Ușilor Deschise”,
ediția a III-a